

PRESBITERIAN KALISTYA KE

INTIZAM KI BĀBAT

SUWĀLO JAWĀB.

4.29.26

LIBRARY OF THE THEOLOGICAL SEMINARY
PRINCETON. N. J.

PRESENTED BY

E. M. Wherry, D.D.

Division.....Al. Alc.

Section.....

SCB

9054

Catechism of
Presbyterian Church Government

By
Alexander J. McMillan D.D.

Translated into Urdu
by
E. Morris Wherry D.D.

Published by order of
The Presby² Synod of India.

PRESBITERIAN KALISIYA

KI

HUKUMAT AUR INTIZAM KI BABAT,

SUWAL O JAWAB.

Alexander I. McGill.

MUTARAJJIM

PADRE E. M. WHERRY SAHIB.

PRESBITERIAN SINAD KI TARAF SE SHAYA HUA.

AHLI PRESBITERIAN KE LIYE TALIF HUA.

ALLAHABAD:

PRINTED AT THE ALLAHABAD MISSION PRESS.

1st Edition.]

1878.

[1000 Copies.

FIHRIST.

PAHLA BAB.

Hukumat i Kalisiyá,.....	1
--------------------------	---

DUSRA BAB.

Is bayán men, ki áyá hawárion ke qáim-maqám hone ko garoh buzurgon ke silsilawár chale áe hain ki nahin,.....	16
---	----

TISRA BAB.

Adalat i Kalisiyá,.....	22
-------------------------	----

CHAUTHA BAB.

Kalisiyá kí tambih men,.....	27
------------------------------	----

PANCHWAN BAB.

Din kí himáyat phailáne wagaira ke liye kharch karne ke bayán men,.....	38
--	----

PRESBITERIAN KALÍSIYÁ

की

HUKÚMAT AUR INTIZAM KI BABAT, SUWÁL O JAWÁB.

PAHLA BAB.

Hukúmat i Kalísiyá.

S. 1. Masíh kí kalísiyá se kyá murád hai ?

J. Masíh kí kalísiyá se yá to Masíh ke kḥáss aur kḥún kḥaríde logon ká kull majma, yá is dunyá ke sáre zāhirí aur iqrārí Ísáion kí jamáat murád hai. “Masíh ne bhí kalísiyá ko piyár kiyá, aur apne taín us ke badle diyá, táki use apne pás ek jalálwálí kalísiyá házir kar rakhe,”—Afs. 5 : 25 o 27. “Is liye, ki yih wāda tum se aur tumháre laḥkon se hai, ... aur Kḥudáwand har roz un ko jinhon ne naját páí, kalísiyá men milátá thá,”—Aam. 2 : 39 o 47.

S. 2. Kalísiyá ab bamújib taríf i ámm mazkú-ra i bálá ke, kai qism par taqsím kí jātí hai ?

J. Kalísiyá i zāhirí aur kalísiyá i bātiní. Kalísiyá i bātiní se Kḥudá ke Muqaddason kí sárí

jamáat, jo ásmán o zamín par hai, murád hai. “Tamám jamáat ke bích men, aur pahlauthon kí kalísiyá men jin ke nám ásmán par likhe hain,”—*Íbr.* 12 : 23. Aur záhirí kalísiyá se we sab, jo Yisú Masáh kí Injíl par apne itiqád ká záhirí taur se iqrár karte hain, murád hai. “Aur Pargamus kí kalísiyá ke firishte ko yún likh, ki Tú mere nám ko thámbe rahtá hai, aur mujh par, jo ímán hai, us ká tú ne inkár na kiyá, lekin tere yahán we hain, jo Balám kí talím ko mán lete hain, jis se íman ādāwat rakhtá hún,”—*Muk.* 2 : 12—15.

S. 3. Kyá lafz *ekklesíyá* jis ká tarjuma Injíl men kalísiyá hotá hai, sirf yihí do mane rakhtá hai ?

J. Nahín ; kyúнки us ke kaí mane hain. (1) Koí majlis í amm yá logon kí koí jamáat. “Kyúnki jamáat (*ekklesíyá*) darham barham ho gaí,” *Aam.* 19 : 32. (2) Áíní majlis, cháhe hákimán i waqt kí ho. “To áíní majlis (*ekklesíyá*) men faisal hogá,”—*Aam.* 19 : 39. Cháhe buzurgán i kalísiyá kí majlis. “Agar wuh un kí na máne, to jamáat (*ekklesíyá*) se kah,”—*Mat.* 18 : 17. Kalísiyá men hákim aur mahkúm hain,—*Íbr.* 13 : 17. Aur bamújib dastúr-ul-āmal sab majlison ke nálsh hákimon ke sámhne kí játí hai, isí tarāh Yahúdion

ke ibadat-khānōn men húa kartá thá, aur is liye is áyat men lafz kalísiyá (*ekklesiýá*) jo hamáre K̄hudáwand ne istímál kiyá, aur jis tarah us ke shágirdōn ne samjhá, hákim ke māne rakhtá hai. (3) Ísáíon kí koí kháss jamáat. “Aur us kalísiyá ko jo us ke ghar men hai,”—Qulas. 4 : 15. (4) Káí jamáaten yá kalísiyāen, jo ki ek hukúmat men shámil hon. “K̄hudá kí kalísiyá ko jo Qurintos men hai,”—1 Qur. 1 : 2, ba-muqábala 14 : 34, “Tumhári auraten kalísiyá men chupkí rahen.” “Phir us waqt kalísiyá par, jo Yarúsalam men thí bará zulm húa,”—Aam. 8 : 1 ba-muqábala i 21 : 20. “Yahúdión men se kitne hazár hain,” yá jaisá Yúnání men hotá hai, kitne *muryád*, ek *muryád* das hazár hotá hai, pas kitne *muryád* se Yarúsalam kí bahut jmaāten murád hongí, yāne we sárí jamáaten jo Rasúl aur buzurgōn ke ikhtiyár men thín,—Aam. 15 : 6, o 16 : 4.

S. 4. Kyá yih kahná durust hai, ki jis kalísiyá men ehāhen shámil ho jāen, to kuchh muzáiqā nahín ?

J. Nahín ; hamen farz hai, ki us kalísiyá men shámil ho jāen, jo apne itiqád o taríqe aur dastúr o hukúmat men Pák Nawishtōn se ziyáda mutābaqat khátí hai. “Rúhon ko ázmáo, ki we K̄hudá

kí taraf se haiñ yá nahín,”—1 Yúh. 4: 1. “Sári báton ko ázmáo, bihtar ko iḡhtiyár karo,”—1 Tas. 5: 21.

S. 5. Kyá Īsáí kalísiyá kí záhírí majlis kí koí ḡháss hukúmat hotí hai ?

J. Hán, wuh ek bádsháhat hai, jis ke qánún ḡhud Masíh ne muqarrar kie, aur us ke bášhind-on ke do hí darje hote haiñ, hákim aur mahkúm. “Merí bádsháhat is jahán kí nahín,”—Yúh. 18: 36. “Tum apne hádíon ke farmánbardár aur tábí raho, kyúñki we un kí mánind jinhen hisáb dená paregá, tumhári jánon ke wáste jágte rahte haiñ,”—Ībr. 13: 17.

S. 6. Wuh ahkám aur qánún jin se is bádsháhat kí hukúmat hotí hai, kahán páe játe haiñ ?

J. Sirf Ḳhudá ke kalám men. “Shariát par aur shahádat par nazar karen, agar we us suḡhan ke mutábiq na bolen, to un par pau na phategí,”—Yas. 8: 20. “Agar koí in báton men kuchh barháwe, to un áfaton ko jo is kitáb men likhí haiñ, us par barháwegá,”—Mukásh. 22: 18.

S. 7. Kis kalísiyá kí hukúmat Ḳhudá ke kalám par mauqúf hokar us se ziyáda mutábaqat khátí hai ?

J. Wuh taríqa jo Presbíterían kahlátá hai, yih nám is liye diyá játá hai, ki *Ḳhudá* ke kalám meṇ kalísiyá ke buzurg aksar *Presbuteroi* kahláte hain.

S. 8. Kalísiyá kí hukúmat ke is taríqe ke kaun se *ḵháss* usúl hain ?

J. (1) Ki *Ḳhudá*wand *Yisú Masíh* kalísiyá'ká sar i aazam hai. (2) Buzurgán i kalísiyá iḵhtiyár meṇ masáwí hain. (3) Qasís ká *ḵháss* uhdadár honá. (4) Yih kí kalísiyá kí hukúmat ká iḵhtiyár buzurgon ko hai, aur nij yih, ki kalísiyá kí ámm majlisen sadr majlison ke zer i hukúmat hain.

S. 9. Masíh ke sar i aazam hone se kyá murád hai ?

J. Is se yih murád hai, ki sirf 'wuhí kalísiyá ká bádsháh aur sar hai, ki siwáe us ke koí shakhs yá jamáat kalísiyá meṇ uhdadáron ko muqarrar karne, yá rít o rasúm ke járí karne ká iḵhtiyár nahín rakhtá. "Main ne to apne bádsháh ko koh i muqaddas *Saihún* par biṭhláyá hai,"—*Zab. 2: 6.* "Aur *Ḳhudá*wand kí mírás par *ḵhudá*wandí na karo, balki galle ke liye namúna bano,"—*1 Pat. 5: 3.* "Jaise ki *Masíh* bhí kalísiyá ká sar,"—*Afs. 5: 23.* "Aur unheṇ sikhlaó, ki un sab báton p̄ar

jīn ká main ne tum ko hukm diyá hai, amal kar-
en,”—Matí 28 : 20.

S. 10. Masíh ne apní kalísiyá meñ kitne qism
ke uhdadárón ko muqarrar kiya ?

J. Do qism ke, yāne mamúlí aur gair-mamú-
lí. “Aur us ne bazon ko rasúl, aur bazon ko
nabí aur bazon ko Injíl ke manádí karnewále,
aur bazon ko charwáhe, aur bazon ko ustád
muqarrar kar diye,”—Áfs. 4 : 11.

S. 11. Kaun se uhdadár gair mamúlí the ?

J. Wuh uhdadár, jin ko mujizána qudrat aur
Iláhí iktiyár milá, jaise rasúl o nabí wagaira.

S. 12. Yih uhdadár kis kám ke liye muqarrar
kie gae ?

J. Masíh kí marzí záhir karne ke liye, aur
bamújib us kí marzí ke kalísiyá ke intizám ko
jári karke us ko uhdadárán i mamúlí aur musta-
qil ke sipurd karne ke liye. “Main ne tujhe is
wáste Qrete meñ chhorá, táki tú báqí chízen
durust kare,”—Títus 1 : 5. “Aur merí un báton
ko, jo tú ne bahut se gawáhon ke sámhne suní
hain, aise diyánatdár ádmíon ko sipurd kar, jo
auron ko sikhá bhí sake,”—2 Tim. 2 : 2.

S. 13. Kyá un ke bad koí aur uhdadár gair-mamúlí un ke qáim-muqám húe ?

J. Nahín ; Kalám-ulláh men kisé tarah kí khabar páí nahín játi, ki un kí risálat men koí rasúl-on yá nabí-on ke qáim-muqám húe. “Aur unhon ne har ek kalísiyá men un ke liye buzurgon ko muqarrar kiyá,”—Aam. 14 : 23.

S. 14. Wuh uhdadár mamúlí jinhen Masíh ne muqarrar kiyá kaun hain ?

J. Buzurg (*presbuteroi*), jo nigahbán aur usqúf bhí kahláte hain. Aur khádim (*diakonoí*), jin ko díkan bhí kahte hain. “Aur us ne Miletus se Afasus men kahlá bhejke, kalísiyá ke buzurgon ko buláyá,”—Aam. 20 : 17. “Filippí shahr ke un sab muqaddason ko jo Masíh Yisú men shámil hain, nigahbán aur khádimon samet,”—Fil. 1 : 1.

S. 15. Kalísiyá ke pásbán kaun hain ?

J. Wuh buzurg (*presbuteroi*) jo talím देने aur nij hukúmat karne ke liye muqarrar kie játe hain.

S. 16. Kyá koí in pásbánon men se kalísiyá men auron se ziyáda ikhtiyár rakhtá hai ?

J. Nahín, ikhtiyár men we sab bilkull masáwí hain.

S. 17. Kyá nigahbán, yāne usqúf aur sab buzurgon se (*presbuteroi*) kháss aur aláhida, aur bará uhda nahín rakhte ?

J. Usqúf, (*episkopos*), buzurg (*presbuteros*) ká ek aur nám hai, buzurg (*presbuteros*), usqúf (*episkopos*) hotá, aur usqúf buzurg hotá hai.

S. 18. Is bát ká koí subút bhí hai ?

J. (1) Injíl men usqúf ká koí kháss khitáb, ki jis se usqúf (*episkopos*), aur buzurg (*presbuteros*) men farq zahir kiyá jáwe, kahín páyá nahín játá. Koí *Lárdā*, yāne *Khudáwānd*, *Khudá* kí mírás par muqarrar nahín, balki baráks is ke usqúf yá nigahbán (*episkopos*), aur buzurg yá qasís (*presbuteros*) ek hí uhde ká ikhtiyár rakhte hain, maslan *Aam. 20 : 17*. We jo buzurg (*presbuteroi*) kahláte hain, 28 áyat men nigahbán (*episkopoi*) yāne usqúf kahláte hain. (2) Pák Kalám men koí áyat nahín páí játí, ki jis se malúm ho, ki usqúf ke faráiz yá ikhtiyár, buzurg (*presbuteroi*) ke faráiz yá ikhtiyár se aláhida hote hain, yá ki jis men un kí nimaton aur liyáqaton men farq hotá ho, maslan, Pulus rasúl Títus ko jatákar

kahte haiṇ. “Main ne tujhe is wáste Qrete men chhorá, táki tú buzurgon ko shahr shahr muqarrar kare,”—Títus 1 : 5, aur 6 áyat men wuh buzurgon (*presbuteroi*) kí liyáqaton ko bayán kartá hai, aur 7 áyat men in liyáqaton ká zikr karke kahtá hai, ki cháhiye ki nigahbán (*episkopos*) jo Khudá ká kárinde hai, be-ilzám wagaira. (3) Agarchi yih donon laqab, yāne buzurg (*presbuteros*), aur nigahbán, (*episkopos*) is tarah ek hí garoh par mansúb hote haiṇ, ki buzurg (*presbuteros*) uḥda ká, aur nigahbán (*episkopos*) faráiz ká bayán karte haiṇ, magar yih uḥdadár har ek bát men bilkull masáwí haiṇ, sirf itná farq ho saktá hai, ki we jo hukúmat aur talím dene men mashgúl rahte haiṇ, un se ziyáda izzat ke láiq haiṇ, jo sirf hukúmat karte haiṇ. “We buzurg jo achchhí tarah peshwái karte haiṇ, khásskar aise jo kalám aur talím men mihnát karte haiṇ, dúní izzat ke láiq jáne jáwen,”—1 Tim. 5 : 17 ; aur 1 Qur. 12 : 28. (4) Kalísiyá ke sab pásbán apne uḥde o ikhtiyár Masíh se ek hí tarah aur ek hí farmán ke wasíle páte haiṇ. “Aur us ne unhen kahá, ki Tum tamám dunyá men jákar har ek makhlúq ke sámhne Injíl kí manádí karo,”—Mark. 16 : 15. (5) Chúnki wuh sab jo buzurg

(*presbuteroi*) kahláte, nigahbán (*episkopoi*) bhí kahláte hain, aur we jo nigahbán ke khitáb se mulaqqab hain, buzurg ke khitáb se bhí mulaqqab hain, aur chúnki wuhí izzat, ikhtiyár, liyáqaten aur faráiz in donon laqabon se mutaallaq hain, pas sáf záhir hai, ki yih uhde judágána nahín, balki ek hí hain, is liye buzurg, yane (*presbuteros*) ke siwá kisi aur usqúf ká zikr Pák Kalám men páyá nahín játá.

S. 19. Timtáús aur Títus kaise uhdadár the ?

J. Gair mamúlí uhdadár the, jo aksar gasht karke kalám sunáte phirte the. "Injíl sunáne-wále ká kám kar,"—2 Tim. 4 : 5. "Títus Dal-mátiyá men gayá,"—Tim. 4 : 10. "Títus" jo hai wuh merá sharík aur tumháre wáste merá ham-khidmat hai,"—2 Qur. 8 : 23. "Main ne Timtáús se iltimás kiyá, aur us ke sáth ek bhái ko bhejá,"—2 Qur. 12 : 18.

S. 20. Kyá lafz firishta se jo Mukáshafát aur sát kalísiyáon ke haqq men mustamal hai, koí uhdadár, jo buzurg (*presbuteros*) se bará ho murád hai ?

J. Is lafz se sirf wuhí koí jo bhejá huá ho, murád hai, aur pásbán par mansúb ho saktá hai,

yá us se Presbíterí ká 'mír i majlis murád ho saktá hai, ki jis ke wasíle k̄hutút kalísiyáon ke pás pahuncháe gae, yá kalísiyáon ke pásbánon kí kull jamáat murád ho saktí hai. "Firishte ko yún likh." "Tum men se kaí ek," aur phir "Tum-háre bích wagaira,"—Muk. 2 : 8 o 10 o 13.

S. 21. Insán ko kaisí liyáqat cháhiye, ki wuh buzugon men shámil kiyá jáwe ?

J. Yih cháhiye, (1) kí Pák Rúh ke wasíle sar i nau paidá ho. (2) Apne dil men qáil hotá ho, ki K̄hudá cháhata hai, kí main is uhdá ká kám karúñ. (3) Iráda kare, ki main Masíh ke achohhe sipáhi kí mánind sakhtí kí bardásht karúngá. (4) Masíh ke itiqád men qáim ho. (5) Chál-chalan men be-áib o pák ho. (6) Díní aur dunyawí ilm ká aisá talím-yáfta ho, ki mukhálifon ká mujh band kar sake, aur aisí safái se kalám kare, ki kalísiyá ká muallim ho sake. "Tú un sahíh báton ká naqsha jo tú ne mujh se suníñ, us ímán aur muhabbat ke sáth, jo Masíh Yisú men hai hifz kar rakh"—2 Tim. 1 : 13. "Aur merí un báton ko jo tú ne bahut se gawáhon ke sámhne suní haiñ, aise diyánatdár ádmíon ke sipurd kar, jo auron ko sikhá bhí sakeñ,"—2 Tim. 2 : 2. "Kyúnki cháhiye ki nigahbán jo K̄hudá ká kárinda hai,

be-ilzám ho, na ki khud-pasand, na gussawar, na sharábí, na már-pít karnewálá, na ná-rawá nafa lenewálá,”—Títus 1 : 7. “Har ek faqíh, jo ásmán kí bádsháhat kí talím pá chuká, us ghar-wále kí mánind hai, jo apne khazáne se naí aur purání chízen nikáltá hai,”—Matí 13 : 52.

S. 22. Kalísiyá ke uhdadáron ko muqarrar karne ká ikhtiyár kaun rakhtá hai ?

J. Presbíterí, yane buzurgon kí jamáat, [yá Mishanéríon ko jo buzurgon kí taraf se bheje játe hain, yih ikhtiyár hai,]*—2 Tim. 2 : 2. “Tú us niámat se jo tujh men hai, aur nabúwat kí ráh se buzurgon kí jamáat ke háth rakhne ke sáth milí; gáfil na ho,”—1 Tim. 4 : 14. “Unhen rasúlon ke áge khará kiyá, aur unhon ne duá máng-ke apne háth un par rakhe,”—Aam. 6 : 16.

S. 23. Kyá kalísiyá men siwá talím dene ke koí aur uhdá bhí hotá hai ?

J. Hán, muntazim kalísiyá ká uhdá, yih uhdadár qasís kahlátá hai.

S. 24. Qasís ká ikhtiyár kin ke pás hai ?

J. Buzurgon ke pás, yane Presbíterí ke. “Tab rasúl aur buzurg jamá húe, ki is bát ko sochen,”

---

*Yih jumla jo halqe men marqúm hai, Mutarajjim kí taraf se hai.

—Aam. 15 : 6. “Un hukmon ko, jo rasulon aur buzurgon ne Yarúsalam men thahráyá thá unhen pahuncháyá, ki un kí muháfizát karen,”—Aam. 16 : 4. “We buzurg jo achehhí peshwái karte hain.”—1 Tim. 5 : 17.

S. 25. Buzurgon kí kitní qism hain ?

J. Do qism, muallim aur hákim, yane pásbán aur qasís. “We buzurg jo achehhí tarah peshwái karte hain, khásskar un se jo kalám aur talím men mihnát karte hain, dúní izzat ke láiq jáne jáweng,”—1 Tim. 5 : 17. “Ustád,” “madadgá-ríán” “peshwáián.”—1 Qur. 12 : 28.

S. 26. Kyá yih do qism ke uhdadár ikhtiyár men darje rakhte hain ?

J. We ek hí uhda ke mutafarriq kám men mashgúl hote hain, magar kalísiyá kí hukúmat men un ke ikhtiyár barábar hote hain.

S. 27. Un ke laqab men farq kyún kiyá játá hai ?

J. Is liye, ki ek qism na sirf hukúmat ke liye balki talím dene ke liye muqarrar kiyá játá hai, aur dúsrá sirf hukúmat ke liye.

S. 28. Qasíson ká kyá kám hotá hai ?

J. Qasís ká kám yih hai, ki ba taur peshwá o madadgár ke kalísiyá ke intizám aur hukúmat

men̄ tambh̄ karne, aur bīmāron̄ kī khabargirī, aur logon̄ ke gharon̄ men̄ nasīhat karne men̄ pāsban̄ kī madad kare. “Buzurgon̄ se jo tumhāre bīch hai, main̄ jo un̄ ke sāth buzurg hūn̄, iltimās kartā hūn̄, ki tum̄ Khudā ke us galle kī jo tumhāre darmiyān hai, pāsbanī karo, aur.... nigahbanī karo,”—1 Pat. 5 : 1, 2. “Agar koī tum men̄ bīmār pare, to kalīsiyā ke buzurgon̄ ko bulāwe, aur we....us ke liye duā māngēn̄,”—Yaq. 5 : 14.

S. 29. Kyā khādīm, yāne dīkanon̄ kā kām hai, ki kalīsiyā men̄ talīm dēwen̄, yā hukumat men̄ sharīk hon̄ ?

J. Pāk Kalām men̄ khādīm kā buzurgon̄ ke iktiyār men̄ sharīk hone kā zikr nahīn̄ pāyā jātā hai.

S. 30. We kis kām ke wāste muqarrar hue ?

J. Kalīsiyā ke dunyawī kār o bār ke intizām karne ke liye khāsskar garībōn̄ kī khabargirī ke liye, tāki rasūl yā muallim kalām kī khidmat men̄ mashgūl rah sake, —Aam. 6 : 1—6.

S. 31. Kyā Failbūs ne jo khādīm, thā, talīm aur baptismā dene men̄ mihnāt nahīn̄ kī ?

J. Hān, Failbūs khādīm ne Injīl kā sunāne-

wálá bankar talím dí, aur istibág bhí diyá. “Ham ..... Failbús khushkhabarí denewále ke yahán, jo un sátan men se thá, utarke us ke sáth rahe,”—Aam. 21 : 8.

S. 32. Kyá kalisiyá kí jamáat ke logon ko iktiyár hai, ki apne apne pásbánon aur dígar afsaron ko pasand kar rakhen ?

J. Hán, kalisiyá kí jamáaton ko misl dígar majlison ke yih ázadí aur iktiyár hai. “Yih bát sárí jamáat ko pasand áí, aur unhon ne Stefanus ko. . . .chuná,”—Aam. 6 : 5. “Wuh kalisiyáon ká chuná húa bhí hai, ki hamará ham-safar ho-ke, wagaira,”—2 Qur. 8 : 19.

S. 33. Isáí log apne is farz ko kis tarah se adá karen ?

J. Cháhiye ki we kamál halímí aur kháksarí o salámatí o duá ke sáth, aur Masíh ká jalál o kalisiyá kí bihtarí tasauwar karke bilá tarafdarí apne is farz ko púra karen. “Jhagre aur jhúthe fakhr se kuchh na karo, par kháksarí se ek dúsre ko apne se bihtar jáno,”—Fil. 2 : 3. “Jo kuchh karte ho sab Khudá ke jalál ke liye karo,”—1 Qur. 10 : 31.

DUSRA BĀB.

Is bayān men, ki áyá hawáríon ke qáim-maqám hone ko garoh buzurgon ke silsilawár chale áe hain ki nahín.

S. 1. Kyá hamáre K̐hudáwand Ísá Masíh ke hawáríon ke uhde men koí qáim-maqám hue hain ?

J. Hain, lekin un ke qáim-maqám rasúl na the, kyúunki koí rasúl na ho sake, jis ne K̐hudáwand ko na dekhá ho, magar Injíl ke sunáne, baptismá aur áshá i rabbání kí rítion ke bajá-láne, pásbání aur nigahbání men k̐hádím-ud-dín thahre,—2 Tim. 3: 2; Aam. 14: 23.

S. 2. Kalísiyá ke yih uhdadár kyá kahláte hain ?

-J. Kabhí kabhí nigahbán, yāne usqúf (*episkopoi*) aur kabhí buzurg, yāne (*presbuteroi*) kahláte hain, apne uhda ke sabab we buzurg kahláte hain, aur apne kām aur faráiz ke sabab se nigahbán, lekin we bilkull ek hí qism ke uhdadár hain, na do qism ke,—Aam. 20: 17—28, aur Títus 1: 5—7.

S. 3. We apne uhde par kis taríqa se muqarrar kie játe hain ?

J. Buzurgon kī jamāat ke háth, rakhne se,—
1 Tim. 4 : 14 ; Aam. 13 : 1.

S. 4. Un firqon ká kyá dastúr hai, jo Pák Kalám ke barkhiláf dawá karte haiñ, ki nigah-bán, yane, usqúf (*episkopoi*) aur buzurg yá qasís (*presbuteroi*) do aláhida aláhida qism ke uhdadár haiñ ?

J. Un ká dastúr yih húa kartá hai, ki nigah-bán, yane, usqúf hí ko ek rít ke wasíle jis ko *consecration* kahte haiñ, aur buzurgon (*presbuteroi*) ko दूसरी रीत से, जिस को *ordination* kahte haiñ, muqarrar karte haiñ.

S. 5. Kyá Pák Kalám, yane Injíl men buzurgon ko in do taríqon se muqarrar karne ká koí namúna yá qáida hai ?

J. Koí nahín.

S. 6. Kyá yih bát ki khádím-ud-dín ke silsile jo ba-mújib qawáid Injíl ke jári kie játe haiñ, bahut zarúrí amr hai ?

J. Hán, intizám i kalisiyá ke liye zarúr to hai, magar naját kī zarúriyát men shámil nahín hai.

S. 7. Naját ke wáste yih silsila kis liye zarúr nahín hai ?

J. Is liye, ki uhdadáron ke tute hue silsile se

Khudá ke Kalám kí tásír játí nahín rahtí, aur na to púre silsila se Shaitán kí talím muqaddas ho saktí hai.

S. 8. Wuh kaún firqe hain, jo khiyál karte hain, ki Khudá ke kalám kí tásír, balki naját is biná par mauqúf hai, ki rasúlon ká silsila qáim kiyá jáwe, yane ki buzurg apne uhdá ko ba-wa-síla usqúf ke, jinhon ne púre silsila ke taur se ain rasúlon ke háth se ikhtiyár páyá ho, hásil karen ?

J. Firqa i *Roman Catholic*, aur ek hissa firqa i *Church of England* ká.

S. 9. Jis hál men ki is silsila par itná zor lagáte hain, kyá we az rúe Tawárikh ke sábit kar sakte hain, ki hamará aisá púra silsila hotá hai ?

J. Ba-mújib apne iatiqád ke cháhiye, ki we aisá karen, lekin we agarchi sabút ká dawá karte hain, magar kar nahín sakte, un kí fihristen jo pesh kí játí hain, jalí aur ná-kámil hain, is liye ki (1) agarchi we dawá karte hain, ki hamáre silsila ke shurú men Patras rasúl Rúm ká usqúf hai, lekin sábit nahín ho saktá, ki wuh kabhí Rúm ká usqúf baná ho, balki gumán i gálib hai, ki wuh Rúm ké shahr men bhí kabhí nahín gayá. (2)

Rúm kī kalīsiyā ke pāsbanon kī khabar do yā tīn sadīon tak sáf nahīn pāī jātī, is liye maḷum nahīn hotā, ki is ārsa men Rūmī kalīsiyā ke usqūf kaun the. (3) Tawārīkh se sáf zāhir hai, ki yih silsila bār bār, aur tarah tarah se tūt gayā, pas yih kahnā ki Rasūlon kā silsila qāim hai, sirf *Popon* kī wāhiyāt hai.

S. 10. Kyā is dāwe ke radd men *Protestant* firqon ke pās aur koī dalīl hai ?

J. (1) Jo *Roman Catholic* kalīsiyā ba-mújib dāwe *Protestant* kalīsiyā ke ek bidatī kalīsiyā hai, to us ke uhdadāron ne apne ikhtiyār ko jo Masīh se pāyā jāta hai, kho diyā, aur is liye we auron ko ikhtiyār nahīn de sakte, agar kaho ki wuh uhdā ke sabab ikhtiyār de sakte hain, to is bāt ko taslīm karnī hogī, ki we is ikhtiyār ko phir bhī le sakte hain. Pas jis hāl men *Roman Catholic* kalīsiyā *Protestant* usqūfon ko bār bār khārij kar chukī, to yih *Protestant* usqūf kis tarah se dāwā karte hain, ki hamārā silsila Rūmī kalīsiyā kī taraf se chalā āta hai. (2) Phir agar ba-mújib tālīm mazkūra ke *Protestant* kalīsiyā ke bu-zurg apne logon ko sikhāte hain, ki rasūlon ke is silsila par sab ikhtiyār munhasir hai, to chāhiye ki log un ko chhorke us Rūmī kalīsiyā ke

tābidār ban jāweṇ, jis ko yih buzurg ek taur se māṁte, aur phir dūsre taur se inkār karte haiṇ.

S. 11. Kyā ham is silsila ke dāwe par is liye iʔtirāz karte haiṇ, ki ham aisā dāwā karne se majbūr haiṇ ?

J. Nahīṇ ; lekin ham is liye is par iʔtirāz karte haiṇ, ki aisā dāwā be-bunyād aur Pāk Kalām ke barkhilāf hai. Pūlus rasūl kaī dāwe be-bunyād par iʔtirāz karke kah saktā thā, ki “jis bāt meṇ koī diler hai, to main bhī (be-wāqūfī se yih boltā hūṇ,) diler hūṇ, kyā we Ibrānī haiṇ, main bhī hūṇ, kyā we Isrāelī haiṇ, main bhī hūṇ, kyā we Abirahām kī nasl se haiṇ, main bhī hūṇ.” Isī tarah se ham kah sakte haiṇ, agar *Protestant* kalīsiyāoṇ meṇ se koī aise silsila kā dāwā kar saktā, to *Presbyterian* kalīsiyā bhī kar saktī.

S. 12. Is dāwe se ki najāt is rasūlī silsila par munhasir hai, kyā burāiāṇ hotī haiṇ ?

J. (1) Insān kā darja Kḥudā ke darje se ziyāda samjhā jātā hai. (2) Hadīs kī qadr Pāk Kalām kī qadr se ziyāda kī jātī hai. (3) Zarūrī amr se gair zarūrī amroṇ kī taraf ziyāda tawajjuh hotī hai. (4) Buzurgoṇ meṇ magrūrī baḥtī hai. (5) Rūmī Kātholikoṇ kī himāyat hotī hai, kyūṅki

yih un ke jhúthe dawon men se ek kháss' dawá hai. (6) Munkiron kí himáyaten kí játi hai, kyúinki jab kalísiyá ke buzurg aise dawe karte hai, jo zarra se daryáft karne se jhúthe sábit hote hai, to jab Injíl kí sadhchí talím den, aur koí un kí na sune, to kuchh taajjub nahí. Dunyá kí qaumon ke muláhiza karne se sáf zahir hai, ki jis qadr yih jhúthá dawá i mazkúra kisi qaum men jári hai, to usí qadr us qaum men munkir dín i Iswí shumár men ziyáda hai.

TISRA BAB.

Adálat i Kalísiyá.

S. 1. Wuh iḡhtiyár jise Masíh ne apní kalísiyá ke buzurgon ko diyá, kaisá hotá hai ?

J. Wuh ḡhidmatí aur Masíh ke zer i hukúmatí ká hotá hai. "Ham tumháre ímán par ḡhāwindí nahín karte, balki tumhári ḡhushí ke madadgár hain,"—2 Qur. 1 : 24.

S. 2. ḡhidmatí iḡhtiyár se kyá murád hai ?

J. Wuh iḡhtiyár jo ki buzurgán i kalísiyá, jo ḡhādīm-ud-dín hain, Masíh ke hukmon ko iḡrá karne, sunáne, talím karne ke liye rakhte hain, táki kalísiyá ká intizám tartíb se, aur rúh kí taraqqí ke liye ho.

S. 3. Zer hukúmat ke iḡhtiyár se kyá murád hai ?

J. Kalísiyá kí chhoṡí jamáaton kí adálat ko barí jamáaton kí adálat kí tábídarí karní, maslan Seshan Presbíterí ká, aur Presbíterí Sinaḡ ká aur sab Masíh ká tábídar rahe.

S. 4. Is iḡhtiyár ke muḡhtár kaun hain ?

J. Buzurg, (*presbuteroi*) jab Seshan yá Presbiterí, yá Sinad, yá Majlis i Ámm men ijlás karen. “Tab rasúl aur buzurg jamá húa, ki is bát ko sochen,”—Aam. 15 : 6.

S. 5. Kalísiyá ká Seshan kyá hai ?

J. Seshan se kisi jamáat kí pancháyat murád hai, jis men pásbán aur qasís shámil hote hain, pásbán pancháyat ká mír i majlis hotá hai, Seshan, Presbiterí wagaira, Yahúdion kí pancháyaton ke ba-mújib wáste hukúmat i kalísiyá o tamíl ahkám i Injíl bane húa hain. “So tú un logon men se iatibárí log chun le ..... aur unhen hákim kar de,”—Khur. 18 : 19. “Agar terá bhái terá gunáh kare, ... agar wuh un kí na máne, to jamáat se kah,”—Matí 18 : 15 se 17 tak, aur 1 Qur. 5 : 4 o 13.

S. 6. Seshan ke zer i hukúmat kaun kaun hain ?

J. Jitne log us jamáat men shámil hain, un kí pancháyat karnewálí Seshan hotí hai.

S. 7. Apne Seshan kí nisbat har ek jamáat ke kyá faráiz hain ?

J. Jamáat ke faráiz yih hain, ki Seshan ke iktiyár kí tazím o itáat karen, us ke fatwáon ko

dil se qabúl, aur kamál shauq se un mufíd taj-wízon ko jo Seshan járí kare, anjám tak pahuncháne men madad karen. “Aur ai bháío ham tum se arz karte hai, ki tum un ko, jo tumháre darmiyán mihnát karte, aur Khudáwand hí men hoke tumháre sardár hai, aur tum ko nasíhat karte hai máno, aur un ke kám kí kámil mihnát se un kí barí izzat karo, aur tum ápas men mile raho,”—1 Tas. 5 : 12, 13.

S. 8. Presbíterí men kaun kaun shámil hai ?

J. Kaí ek jamáaton ke pásbán, aur mubashshir, aur har ek jamáat se ek ek qasís shámil hote hai ?

S. 9. Presbíterí ka kyá ikhtiyár hai ?

J. Us ka ikhtiyár un par, jo us men shámil hai, aur un seshanon aur jamáaton par, jo us ke zér i hukúmat hai, ba-nisbat seshanon ke yih sadr adálat hai, aur apne apne mátaht kí jamáaton kí nigahbání kartí hai, agar is adálat se apíl karná ho to Sinað men honá cháhiye ?

S. 10. Sinað men kaun log shámil hai ?

J. Kaí ek Presbíterí ke mubashshir aur pásbán, aur un ke sáth har ek Seshan ke ek ek qasís shámil hote hai, aksar Sinað adálat ka

aalá darja rakhtá hai; magar kaí mulkon men majlis i ámm hotí hai, ki jis men har ek Presbíterí kí taraf se mubashshir, yá pásbán, aur qasís bheje játe haiñ. Majlis i ámm kí tajwízen jab tak ki sab Presbíteríon kí kasrat i ráe se manzúr ná hon, ámal dar-ámad nahín ho saktín.

S. 11. Kyá Injíl, yane Nae Nawishton men kalísiyá kí aísí ádálaton ká koí namúna hai ?

J. Hán, Aamál ká 15 báb dekho.

S. 12. Aamál ke 15 báb se Presbíterían firqa ká taríqa i ádálát kis tarah sábit hotá hai ?

J. Un báton se, jin ká zikr us men páyá játa hai, we usúl sádir hote haiñ, jin par yih taríqa i hukúmat mauqúf hotá hai. Antákiya kí kalísiyá men ek aísí bát par ná-ittifáqí húi, ki jis ke ijrá hone se sab jamáaton ke ímán o aamál men khalal ho játa, 1 aur 2 áyat dekho. Pas is bát ke faisal karne ke liye ek jalsa se, jo shahr i Yarúsalam men ijlás húa, suwál kiyá gayá, is jalsa men buzurgán i kalísiyá shámil the, magar áwám bhí házir i majlis húa, 6 o 12 áyat dekho. Yih jalsa bataur ádálát munaqid húa, 7 o 12 o 13 áyat dekho, us ká fatwá az rúe wahí ke na húa, magar Rúh-ul-Quds kí mamúlí hidáyat se bad tah-

qíq aur taqrír ke wuqú meñ áyá, 7 o 22 o 28 áyat dekho. 'Us majlis ke ek shakhs ne tajwíz pesh kí, ki jis par sab sáhibán i majlis muttafiq-ur-ráe húe, aur yún bát faisal húi, yih fatwá ikhtiyár ke sáth sab jamáaton meñ sunáyá gayá, 28 áyat, aur 16 báb 4 áyat; inhín usúlon ke ba-mújib har ek jamáat ká intizám Seshan kí majlis se, aur faisala jamáat o Seshan ká Presbíterí se, aur in sabhon ká faisala o intizám Sinaḍ yá Majlis i Aḥmm se kiyá játá hai. "Sárí báteñ durustí aur tartíb ke sáth howen,"—1 Qur. 14: 40.

CHAUTHA BAB.

Kalísiyá kí tambíh men.

S. 1. Pák Kalám ke ba-mújib Īsáí kalísiyá kyá hotí hai ?

J. Wuh un logon kí ek majlis hai, jo K̄hudá kí k̄hidmat o bandagí ke wáste aur logon se alag ho gae hain. “We is dunyá ke nahín,”—Yúh. 17 : 16.

S. 2. Kalísiyá kí yih k̄haslat kis tarah hifázat se rakhí jáwe ?

J. Kalám-Alláh kí hidáyat ba-mújib tambíh karne se. “Pas tum puráne k̄hamír ko nikál phenko, táki tum táza loí banó, jis tarah se tum be-k̄hamír ho,”—1 Qur. 5 : 7, aur áyát i qabl o má-bad dekho.

S. 3. Kalísiyá ko kis mizáj aur níyat se tambíh karná mutnásib hai ?

J. (1) Tambíh tartíb ke sáth kí jáwe. “Sárí báten durustí aur tartíb ke sáth howen,”—1 Qur. 14 : 40. (2) Farotaní ke sáth. “Cháhiye ki tum jo rúhání ho aise ko rúh i farotaní se sambhálke bahál karo,”—Gal. 6 : 1. (3) Sanjídagí se. “Agar

koí bole, to Khudá ke Kalám ke mutábiq bole,”
—1 Pat. 4 : 11. (4) Be-tarafdári se. “Kisí kí
tarafdári na karo,”—1 Tim. 5 : 21.

S. 4. Ham kin nishánton se daryáft kar sakte
hain, ki mutaláshí i dín kalísiyá men shámil kar-
ne ke láiq hai ?

J. Jab koí mutaláshí i dín Injíl kí usúlwálí
báton se wáqif hokar un usúlwálí báton par apne
iatiqád ká iqrár kartá, aur yih yaqín rakhtá ho, ki
Rúh-ul-Quds ne mere dil ko nayá kiyá hai, aur
Injíl ke láiq chál chaltá ho, to us ko kalísiyá men
sharik hone ke láiq samajhná cháhiye. “Kyún-
ki rástbázi ke liye insán ko dil se ímán láná hai,
aur naját kí khátir munh se iqrár karná hai,”—
Rúm. 10 : 10. Aur us ne rát kí usí gharí un-
hen leke un ke zakhm dhoe, aur wahín us ne
aur sab ne jo us ke the baptismá páyá,”—Aam.
16 : 33. “Pas tauba ke láiq mewa láo,”—Lúk.
3 : 8,

S. 5. Kyá rasúlon ne aise imtihán ke bagair
logon ko baptismá deke kalísiyá men dákhil ná-
hín kiyá ?

J. Jitne log un dinon kalísiyá men dákhil hue,
goyá apne tan o dhan balki ján se háth dho bai-

the, aur yihí un ke sachehe hone kí káfi ázmáish thí.

S. 6. Kyá jab koí kalísiyá men dákhil ho chuká, wuh buzurgon ká tábídar rahtá hai ?

J. Hân, Injil kí talím se sáf zâhir hai, ki kalísiyá men do qism ke log hain, hâkim aur mah-kúm. “Kyá tum un par, jo tum men shâmil hain, hukm nahín karte, par un par, jo bâhar hain, K̤hudá hukm kartá hai,”—1 Qur. 5 : 12 o 13. “Tum apne hâdion ke farmánbardár aur tábí raho,”—Ibr. 13 : 17.

S. 7. Wuh ilzám kaun se hain, ki jin se kalísiyá ke sharík par nálísh aur sazá ho saktí hai ?

J. Har ek qusúr kí bábat nálísh karní, aur kalísiyá ke buzurgon ke háth se sazá diláná munásib nahín, magar qusúr mundarja i zail ke liye munásib hain. (1) BÍDAT. “Us shakhs se jo bidatí hai, ek do nasíhat karke kinára ho já.” (2) BADCHALÁNÍ. “Tárikí ke lá-hásil kámon men sharík mat ho, balki beshtar un ko malámat hai,”—Afs. 5 : 11, aur Muk. 2 : 20. (3) KALÍSIYÁ KE INTÍZÁM AUR IKHTIYÁR YÁ RÍT O RASÚM KO HAQÍR JÁNNÁ. “Ab ai bháío ham apne K̤hudá-wand Yisú Masíh ke nám se tumhen hukm kar-

te haiñ, ki tum har ek bháí se, jo kajrawí ke sáth, aur us sompí húi bát ke, jo ham se milí bar̥khiláf chaltá hai kinára karo,”—2 Tas. 3 : 6.

(4) Dín ke ámm kháss yá mḁkhfí faráiz se gáfíl honá. “Ápas men ikat̥the hone se báz na áwen, jaisá bazon ká dastúr hai,”—Ibr. 10 : 25.

“Ai Khudáwand un qaumon par, jo tujhe nahín jántín, aur un gharánon par, jo terá nám nahín le-te, apná qahr undel de.”—Yar. 10 : 25. (5) Sustí

“Ágar koí apnon kí, aur khásskar apne hí ghar kí khabar-gírí na kare, to ímán se munkir aur be-ímán se badtar hai,”—1 Tim. 5 : 8. (6) Pák kalám kí kisí nasíhát yá kalísiyá kí ríton men se kisí ke bar̥khiláf chalná. “Shariát rástbáz ke wáste nahín, balki be-sharā logon ke wáste, ná-farmánbardáron, aur be-dínon, aur gunahgáron o nápákon, wagaira,”—1 Tim. 1 : 9.

S. 8. Kyá Pák Kalám men kalísiyá kí tambíh aur sazá sanjída samjhí játí hai ?

J. Hán, kyúнки jab fatwá ba-mújib shariát Masíh ke hotá hai, to ásmán men us kí tasdíq kí játí hai, aur agar koí kalísiyá se bilkull khárij kiyá jáwe, to wuh shaitán kí sipurdagí men, jo is dunyá ká málík hai, hawála kiyá játá hai, jis ká wuh raaiyat hai. “Main tum se sach kahtá

hún, jo kuchh tum zamín par bándhoge, ásmán par bándhá jáegá, aur jo kuchh tum zamín par khologe, ásmán par kholá jáegá,”—Matí 18 : 18. “Aise shakhs ko hamáre Kḥudáwand Yisú Masíh ká nám leke shaitán ke hawála karo,”—1 Qur. 5 : 4, 5. “Unhín men se Humánáius, aur Sikandar haiñ, jinhen main ne shaitán ke hawála kiyá, táki we tambíh páke kufr na baken,”—1 Tim. 1 : 20.

S. 9. Un logon ká kyá farz hai, ki jin ko kalí-siyá ne tambíh dí ?

J. Cháhiye ki we apne taín past karke, aur use wájib samajhke tauba karen, aur pahle kámon men sharík howen. “Isí par liház karo, ki tumháre gam ne jo Kḥudá ke liye thá, tum men kyá hí chálákí, kyá hí uzr-khwáhí, kyá hí kha-fagí, kyá hí dahshat, kyá hí shauq, kyá hí gairat, kyá hí badlá lená paidá kiyá, ki tum is muqaddama men pák ho,”—2 Qur. 7 : 11, “Tábi raho,”—Ibr. 13 : 17. “So yád kar, ki tú kahán se girá hai, aur tauba kar, aur aglá kám kar,”—Muk. 2 : 5.

S. 10. Kyá us ko jo kalísiyá kí ríton yá shirkat se khárij kiyá gayá ho, phir qábúl karná aur shámil karná rawá hai ?

J. Hān, agar tauba karke tauba ke láiq mewa láwe, to shámil karná rawá hai. “Ai bháío agar koí ádmí kisé khatá men nágahān giriftār ho jáwe, to tum jo rúhání ho, aise ko rúh i farotání se sambhálke bahál karo,”—Gal. 6 : 1. “Jin ke gunáhon ko tum baḡhshe, un ke gunáh baḡhshe játe hain,”—Yúh. 20 : 23.

S. 11. Kyá koí aisí tambíh hai, jo kí zāhir taur se lagáí jáwe ?

J. Hān, un qusúron kí jo zāhirí taur se waqú men áe hon, aur kí jin se kalísiyá kí badnámí húi ho. “Pas yih ilzám jo bahuteron se uṭháyá, us ke wáste bas hai,”—2 Qur. 2 : 6. “Unhen, jo gunáh karte hain, sab ke sámhne malámat karná, táki auron ko bhí khauf ho,”—1 Tim. 5 : 20.

S. 12. Kyá kalísiyá kí tambíh ke fatwá se koí Injíl sunne se khárij hotá hai ?

J. Nahín ; Injíl ko sab se baṛe gunahgáron ko sunáná farz hai. “1 Qur. 14 : 25.” Aur khásskar aison ká farz hai, kí gaur se us ko sunen.

S. 13. Jab kalísiyá men tambíh karne men gafilat hotí hai, to kyá kuchh nuqsán hotá hai ?

J. Agar kalísiyá pák na rakhí jáwe, to pák log us men shámil hone se báz rahenge. “Par main ne ab tumhen yih likhá hai, ki Agar koí bháí kahlá ke harámkár, yá lálachí, yá but-parast, yá gálí denewálá, yá sharábí, yá luterá ho, to us se suhbat ná rakhná, balki aise ke sáth kháne tak na khána,”—1 Qur. 5 : 11. “Main nahín cháhtá, ki tum shayátín ke sharík ho,” 1 Qur. 10 : 20. Phir yih bhí záhir hai, ki we jo kalísiyá men díndár hain, yá díndár ho jáwen, to majbúran auron se aláhida ho jáwenge. “Ai mere logo us men se nikal áo, táki tum us ke gunáhon men sharík na ho, aur us kí áfaton men se kuchh tum par na pare,”—Muk. 18 : 4.

S. 14. Kyá tambíh karne men gafilat hone se gunahgár ko bhí nuqsán hotá hai ?

J. Hán, kyúunki wuh apne gunáh kí be-par-wálí, aur riyákárí men ziyáda qáim hotá játá hai. “Unhon ne mere logon ko yih kahkar wargaláná hai, ki salámatí hai, aur salámatí na thí, tum ne jhúth bol bolke sádiq ke dil ko udás kiyá, jo main ne gamgín nahín kiyá, aur sharíron ke háthon ko zor bakhshá hai, táki we apní ján bacháne ke liye apní burí ráh se báz na áwen,”—Hizqiyáh 13 : 10 o 22.

S. 15. Kyá yih ho saktá hai, ki kalísiyá kí koí jamáat yahán tak tambíh karne men gáfil ho, ki wuh bajáe jamáat i kalísiyá shaitán kí jamáat ban jáe ?

J. Hán, kabhí aisá hotá hai. “Un kí lanat ko bhí, jo áp ko Yahúdí kahte, par nahín hain, balki shaitán kí jamáat hain, jántá hún,”—Muk. 2 : 9. “We jo Shaitán kí jamáat ke hain, aur apne taín Yahúdí kahte,”—Muk. 3 : 9. “So is wáste ki tú shír-garm hai, na thandhá, na garm, main tujhe radd karke apne munh se nikál phenkne par hún,”—Muk. 3 : 16.

S. 16. Tambíh karne se mulzam ko kaun se fáide ho sakte hain ?

J. Is se wuh apne gunáh kí burái aur sharmindagí ko pahchántá hai. “Agar koí hamáří bát ko jo khatt men hain na máne, to use ján rakho, aur us se mile na raho, táki wuh sharminda ho,”—2 Tas. 3 : 14. Agar wuh tambíh ko munásib taur se manzúr kare, to phir bahál karne ká báis ho játá hai. “Ab main khush húa hún, na is wáste ki tum gangín kie gae, par is wáste ki tumháre gam ká anjám tauba húa, kyúнки wuh gam, jo Khudá ke’ liye hai, aisí tauba paidá kartá hai, jis se naját hotí hai,

aur us se kuchh pachhtáwá nahín hotá,”—2 Qur. 7 : 9 o 10.

S. 17. Kalísiyá ko tambh karne se kaun sá fáida hotá hai ?

J. (1) Is se riyákár kalísiyá men áne se rukte, aur isí tarah is khamír kī burí tásír nikálí játí hai. “Tum puráne khamír ko nikál phenko, táki tum táza loí bano,”—1 Qur. 5 : 7. (2) Nae muríd ziyáda hote hain. “Aur jab we shahron men guzarte the, to un hukmon ko, jo rasulon aur buzurgon ne Yarúsalam men thahráyá thá, unhen pahuncháyá, ki un kī muháfizat karen, so kalísiyáen ímán men mazbút hún, aur gintí men roz ba roz barhtí gáin,”—Aam. 16 : 4 o 5. “Aur tamám kalísiyá, aur sab jinhon ne yih suná dar-gae, par auron men se kisé ká hi-wáw na pará, ki un men já mile, magar log un kī taríf karte the, aur aur bhí ziyáda muríd, mard aur auraten, balki garoh kī garoh Kḥudá-wand par ímán láke un men shámil hote the,”—Aam. 5 : 11 o 13 o 14. (3) Kalísiyá kī pákízagí záhir hotí hai. “In chízon ko yahán se le já, mere Báp ke ghar ko beopár ká ghar mat banáo,”—Yúh. 2 : 16. (4) Masíh kī jo kalísiyá

ká sar hai, izzat záhir kí játi hai. "Aur jab un kí ánkhoñ ke áge tum se merí taqdís hogí, tab gair-qaumen jánengí, ki main Khudáwand hún," —Hizqiyáh 36 : 23. (5) Kalísiyá men Khudá rahím kí barkat hotí hai. "Tum un ke darmiyán se nikal áo, aur judá ho raho, aur nápak ko mat chhúo, aur main tum 'ko qabúl karúngá, aur main tumhárá báp hoúngá, aur tum mere beté betían hoge, yih Khudáwand Qádir i Mutlaq farmátá hai,"—2 Qur. 6 : 17 o. 18.

S. 18. Kyá tambíh karne se yih natíja bhí nahín hotá, ki mulzam ziyáda sakht-dil hokar Injíl kí manadí ko bilkull chhor dewe ?

J. Jis hál men ki tambíh Khudá ke hukm bamújib hotí hai, to cháhiye, ki bajáe tambíh karne ke is men gáflat karne ke sabab se gunahgár ká dil sakht kiyá jáwe, magar jo apne be-tauba aur sakht-dil se tambíh páke apne taín ziyáda sakht kare, tau bhí buzurgán i kalísiyá ko cháhiye, ki apne faráiz ke púra karne se báz na áwen, jaisá ki mannád Injíl sunáne se báz nahín átá, agarchi bahut log sunke apne dilon kí náfarmání se ziyáda sakht-dil ho játe hain. "Ham Khudá ke áge un ke liye jo bacháe játe hain, aur

un ke liye jo halák hote hain, Masíh kí khushbúí hain,”—2 Qur. 2 : 15. “Yih wuhí hain, jo apne taín alag karte hain, yih nafsání log hain, aur rúh un men nahín,”—Yahúdáh 19 áyat.

S. 19. Kyá kalísiyá ke buzurgoñ par tambíh karne ke báre men bhárá farz hai ?

J. Jis hál men we Masíh kí taráf se muqarrar kie gae, aur un kí wafádárá se itní barí barkateñ húín, aur ún kí gaffat se kalísiyá ko itná nuqsán aur Masíh kí be-izzatí, aur nij gunahgáron ko itná nuqsán hotá hai, to pas cháhiye, ki we apní is bát kí bhárá zimmadárá kí qadr har waqt sam-jhen, aur ján rakhen, ki roz adálat men hamen is bát kí bábat hisáb dená hogá, ki ham is farz ko kaisá bajá láe. “Aur jab sardár garariyá zahir hogá, tab tum jalál ká aisá hár páoge, jo murjhátá nahín,”—1 Pat. 5 : 4. “Tum apne hádion ke farmánbardár aur tábí raho, kyúнки we un kí mánind jinhen hisáb dená paregá, tum-hárá júnon ke wáste jágte rahte hain, táki we khushí se yih karen, na ki gam se,”—Ibr. 13 : 17.

PANCHWAN BAB.

Dín kí himáyat phailáne wagaira ke liye k̥harch karne
ke bayán men.

S. 1. Kyá Īsáion ko farz hai, ki apní kamái
men se dín ke liye k̥harch karen ?

J. Yih na sirf un ká farz hai, balki k̥hushí ká
báis hai. “Tum apne darmiyán se K̥hudáwand
ke liye tuhfa láo, jo ki apne dil kí k̥hushí se
cháhe, so K̥hudáwand ke liye tuhfa láwe, soná,
rúpá, pítal,”—K̥hur. 35 : 5. “Jo koí kalám
síkhē, síkhlánewále ko sárí niámatoṇ men sharík
kare,”—Gal. 6 : 6 ; aur 1 Qur. 9 : 3 se 15 tak.

S. 2. Is kám ke liye Īsái kis níyat se chanda
dewe ?

J. Cháhiye ki wuh k̥hushí, aur saḡháwat, aur
shukrguzáří, aur díndáří se dewe. “Jo dareg
karke botá hai, dareg se kátegá, aur jo kusháda-
dil hoke botá hai, kusháda-dilí se kátegá,” 2.
Qur. 9 : 6 o 7. “Main tere huzúr shukrguzáří
ke zabíhe charháúngá, aur K̥hudáwand ká nám
pukárúngá,”—Zab. 116 : 17.

S. 3. Aur agar koí aisá mulk yá hálat ho, ki

jis men kalisiyá ke mamúlí kám aur khidmat ke liye jáidád káfí hotí hai, to kyá is hálát men Īsáif log chanda dene se báz áwen ?

J. Nahín ; is hálát men un ko cháhiye, ki ziyáda chanda dewen, táki Injíl kí manádí gair-qaumon aur dígar logon men kí jáwe, táki sárfi dunyá kí qaumen Masíh kí tábídar ho jáwen.

S. 4. Kyá mulk ke hákimon ko farz hai, ki logon ko un kí díní rít o rasm ke bajá láne men tasallí aur ázádagí bakhshen.

J. Hán, is liye ki hákim apne ikhtiyár Kḥudá se páte hain, cháhiye ki wuh us ko us ke jalál ke liye istímál karen. Ams. 8 : 15. "Qaumen bhí Kḥudá se barkat pátí, is liye un ko farz hai, ki Kḥudá kí bandagí karen,"—Yar. 18 : 7 o 10.

S. 5. Kyá is bát kí koí aur dalíl bhí hai ?

J. Hán, (1) Kḥudáwand Yasú Masíh bádsháh-hon ká bádsháh aur darmiyání hai, is liye un ko zát aur uhda ke sabab se, cháhiye ki us kí bádsháhat kí himáyat karen. Mukásh. 19 : 16 ; aur 2 Zabúr. (2) Is liye ki achchhí hukúmat kí yih murád hotí hai, ki na sirf burái ko roke, balki nekí ko bhí sambhále. Rúmíon ká 13 : 4. (3) Kyúnki jis jagah dín Īswí isí tarah se parwarish

pátá hai, wahán log nek chalaní, nekokarí aur dánái, aur hikmat men ziyáda taraqqí karte hai.

S. 6. Kyá lázim aur fáida hai, ki koí dín yá firqa saltanat se kháss taalluq rakhte húe sarkár kí taraf se parwarish páwe ?

J. Nahín ; tajribakarí se málúm húa, ki aise bandobast se bure natíje mundarja i zail wuqú men áte hai. (1) Zamír par zor o zabardastí kí játí hai. (2) Tarafdárá kí játí hai. (3) Ziyádatí ho játí hai. (4) Aur saltanat par munhasir hoke kalísiyá kí rúhání táqat kam hotí játí hai.

—